Само оригиналните текстове на ИКЕ на ООН имат правно действие съгласно международното публично право. Статутът и датата на влизане в сила на настоящото правило следва да бъдат проверени в последната версия на документа на ИКЕ на ООН относно статута — TRANS/WP.29/343, който е на разположение на адрес: http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html

Правило № 34 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ на ООН) — Единни разпоредби относно одобрението на превозни средства по отношение на предотвратяването на опасността от възникване на пожар

Включващо целия валиден текст до:

Допълнение 3 към серия от изменения 02 — Дата на влизане в сила: 24 октомври 2009 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРАВИЛО

1. Приложно поле
2. Заявление за одобрение
3. Одобрение

ЧАСТ I — ОДОБРЕНИЕ НА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА ПО ОТНОШЕНИЕ НА РЕЗЕРВОАРИТЕ ИМ ЗА ГОРИВО

4. Определения
5. Изисквания към резервоарите за течно гориво
6. Изпитвания на резервоари за течно гориво

ЧАСТ II — ОДОБРЕНИЕ НА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕТО НА ОПАСНОСТТА ОТ ВЪЗНИКВАНЕ НА ПОЖАР В СЛУЧАЙ НА СБЛЪСЪК

7. Определения
8. Изисквания към монтирането на резервоари за течно гориво
9. Изпитвания върху превозното средство

ЧАСТ III — ОДОБРЕНИЕ НА РЕЗЕРВОАРИ ЗА ТЕЧНО ГОРИВО КАТО ОТДЕЛНИ ТЕХНИЧЕСКИ ВЪЗЛИ

10. Определения
11. Изисквания към резервоарите за течно гориво

ЧАСТ IV — ОДОБРЕНИЕ НА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА ПО ОТНОШЕНИЕ НА МОНТИРАНЕТО НА ОДОБРЕН(И) РЕЗЕРВОАР(И) ЗА ГОРИВО

12. Определения
13. Изисквания към монтирането на резервоар(и) за течно гориво
14. Изменения на типа на превозното средство или на резервоара
15. Съответствие на производството
16. Санкции при несъответствие на производството
17. Преходни разпоредби
18. Наименования и адреси на техническите служби, провеждащи изпитванията за одобрение, и на административните отдели

ПРИЛОЖЕНИЯ

Приложение 1 — Съобщение относно одобрението, разширението, отказването или отменянето на одобрение или окончателното прекратяване на производството на тип превозно средство по отношение на резервоара за течно гориво и предотвратяването на опасността от възникване на пожар при челен удар/страничен удар/удар отзад, и на тип резервоар за течно гориво в съответствие с Правило № 34

Приложение 2 — Оформление на маркировките за одобрение

Приложение 3 — Изпитване при челен удар в преграда

Приложение 4 — Процедура на изпитване при удар отзад

Приложение 5 — Изпитване на резервоари за гориво, направени от пластмаса

Приложение 5 — Допълнение 1 — Изпитване за огнеустойчивост

Приложение 5 — Допълнение 2 — Размери и технически характеристики на огнеупорните тухли

1. ОБХВАТ

Настоящото правило се прилага за:

1.1. ЧАСТ I: одобрението на превозни средства от категории M, N и O [1]/по отношение на резервоара(ите) за течно гориво.

1.2. ЧАСТ II: по искане на производителя, за одобрението на превозни средства от категории M, N и O, одобрени по част I или IV от настоящото правило, оборудвани с резервоар(и) за течно гориво, по отношение на предотвратяването на опасността от възникване на пожар при челен удар и/или страничен удар и/или удар отзад.

1.3. ЧАСТ III: одобрението на резервоари за течно гориво като отделни технически възли.

1.4. ЧАСТ IV: одобрението на превозни средства по отношение на монтирането на одобрени резервоари за течно гориво.

2. ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ОДОБРЕНИЕ

2.1. Заявление за одобрение в съответствие с част I и/или част II от настоящото правило

2.1.1. Заявлението за одобрение на тип превозно средство по отношение на част I или част II от настоящото правило се подава от производителя на превозното средство или от негов надлежно упълномощен представител.

2.1.2. То се придружава от посочените по-долу документи в три екземпляра и от следните данни:

2.1.2.1. подробно описание на типа превозно средство по отношение на елементите, посочени в точка 4.2 и/или 7.2. Номерата и/или символите, идентифициращи типа на двигателя и типа на превозното средство, трябва да бъдат посочени;

2.1.2.2. чертеж(и), показващ(и) характеристиките на резервоара за гориво и посочващ(и) вида на материала, от който е направен;

2.1.2.3. чертеж на цялата система за подаване на гориво, показваща разположението на всеки компонент в превозното средство; и

2.1.2.4. за заявление за одобрение в съответствие с част II от настоящото правило, схема на електрическата инсталация, показваща нейното разположение и начина на закрепването ѝ към превозното средство.

2.1.3. На техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията за одобрение на типа, трябва да се предостави следното:

2.1.3.1. Едно превозно средство, което е представително за подлежащия на одобряване тип превозно средство, или частите на превозното средство, които техническата служба счете за необходими за провеждане на изпитванията за одобрение;

2.1.3.2. За превозни средства, които са оборудвани с изработен от пластмаса резервоар: седем допълнителни резервоара заедно с техните принадлежности;

[1] Съгласно определението в приложение 7 към Консолидираната резолюция за конструкцията на превозните средства (R.E.3), (документ TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, последно изменен с изменение 4).

2.1.3.3. За превозни средства, които са оборудвани с резервоар, изработен от друг материал: два допълнителни резервоара заедно с техните принадлежности.

2.2. Заявление за одобрение в съответствие с част III от настоящото правило

2.2.1. Заявлението за одобрение на тип резервоар за течно гориво в съответствие с част III от настоящото правило се подава от производителя на резервоара или от негов надлежно упълномощен представител.

2.2.2. То се придружава от посочените по-долу документи в три екземпляра и от следните данни:

2.2.2.1. подробно описание на типа на резервоара за гориво по отношение на елементите, посочени в точка 10.2; следва да се уточни дали заявлението се отнася за тип резервоар със или без неговите принадлежности и дали то се отнася за универсална или специфична употреба на превозното средство. В случай на одобрение на тип резервоар без неговите принадлежности трябва да бъде добавено ясно обозначение на използваните при изпитванията принадлежности;

2.2.2.2. чертеж(и), показващ(и) характеристиките на резервоара за гориво и посочващ(и) материала, от който е направен, и, в случай на резервоар за специфична употреба на превозното средство, характеристиките на частите на превозното средство, използвани по време на изпитванията;

2.2.3. На техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията за одобрение на типа, трябва да се предостави следното:

2.2.3.1. В случай на резервоар, изработен от пластмаса: седем резервоара заедно с техните принадлежности. В случай на резервоар, който се одобрява без неговите принадлежности, се предоставят седем комплекта от принадлежности от тип, който обичайно се монтира на превозното средство;

2.2.3.2. в случай на резервоар, изработен от друг материал: два резервоара заедно с техните принадлежности. В случай на резервоар, който се одобрява без неговите принадлежности, се предоставят два комплекта от принадлежности от тип, който обичайно се монтира на превозното средство;

2.2.3.3. В случай на резервоар, изработен от пластмаса за специфична употреба на превозното средство, се предоставят частите на превозното средство, посочени в точка 5.3.2 от приложение 5.

2.3. Заявление за одобрение в съответствие с част IV от настоящото правило

2.3.1. Заявлението за одобрение на тип превозно средство в съответствие с част IV от настоящото правило се подава от производителя на превозното средство или от негов надлежно упълномощен представител.

2.3.2. То се придружава от посочените по-долу документи в три екземпляра и от следните данни:

2.3.2.1. подробно описание на типа превозно средство по отношение на елементите, посочени в точка 12.2. Номерата и/или символите, идентифициращи типа на двигателя и типа на превозното средство, трябва да бъдат посочени;

2.3.2.2. чертеж на цялата система за подаване на гориво, показваща разположението на всеки компонент в превозното средство;

2.3.2.3. списък на всички типове резервоари за течно гориво, одобрени в съответствие с част III от настоящото правило и предназначени да бъдат монтирани на типа превозно средство.

2.3.3. На техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията за одобрение на типа, трябва да се предостави следното:

2.3.3.1. превозно средство, което е представително за подлежащия на одобрение тип;

2.3.3.2. ако е необходимо, два допълнителни резервоара с техните принадлежности, в случая на всеки тип резервоар за гориво, одобрен без неговите принадлежности.

3. ОДОБРЕНИЕ

3.1. Одобрение в съответствие с част I и/или част II от настоящото правило

3.1.1. Ако превозното средство, представено за одобрение в съответствие с настоящото правило, отговаря на изискванията на част I и/или на част II по-долу, се издава одобрение на този тип превозно средство.

3.1.2. На всеки одобрен тип се присвоява номер на одобрението, чиито първи две цифри представляват номера на най-новата серия от изменения, включени в правилото към датата на издаване на одобрението. Въпреки това една и съща договаряща се страна може да присвоява един и същ номер на няколко типа превозно средство, както е посочено в точка 4.2 и/или 7.2, ако тези типове са разновидности на един и същ базов модел, и при условие че всеки тип се изпитва поотделно и бъде установено, че отговаря на условията на настоящото правило.

3.1.3. Страните по спогодбата, прилагащи настоящото правило, биват уведомявани за всяко одобрение или отказване на одобрение на тип превозно средство в съответствие с настоящото правило посредством формуляр, който съответства на образеца в приложение 1, допълнение 1 към настоящото правило, и посредством чертежи, съдържащи данните, посочени в точки 2.1.2.2, 2.1.2.3 и 2.1.2.4 по-горе (предоставени от заявителя на одобрението), и които са във формат не по-голям от A4 (210 × 297 mm), или сгънати в такъв формат и в подходящ мащаб.

3.1.4. Върху всяко превозно средство, което съответства на тип превозно средство, одобрен съгласно настоящото правило, на видно и леснодостъпно място, което се посочва във формуляра за одобрение, се поставя международна маркировка за одобрение, която се състои от:

3.1.4.1. ограден с окръжност буква „E“, следвана от отличителния номер на държавата, издала одобрението; ([2])

3.1.4.2. номера на настоящото правило, следван от знаците „RI“, ако превозното средство е одобрено в съответствие с част I от правилото, или следван от знаците „RII“, ако превозното средство е одобрено в съответствие с части I или IV и с част II от правилото, тире и номера на одобрението отдясно на окръжността, указана в точка 3.1.4.1.

3.1.5. Ако превозното средство съответства на тип превозно средство, одобрен по едно или няколко други правила, приложени към Спогодбата, в държавата, издала одобрението по настоящото правило, символът, предписан в точка 3.1.4.1, не е необходимо да се повтаря; в такъв случай допълнителните номера, номерата на одобренията и символите за всички правила, по които е издадено одобрение в държавата, издала одобрението съгласно настоящото правило, се поставят във вертикални колони отдясно на символа, посочен в точка 3.1.4.1.

3.1.6. Маркировката за одобрение трябва да бъде ясна, четлива и незаличима.

3.1.7. Маркировката за одобрение се поставя в близост до табелката с данни за превозното средство, поставена от производителя, или върху тази табелка.

3.1.8. В приложение 2 към настоящото правило са посочени примери за оформление на маркировката за одобрение.

3.2. Одобрение в съответствие с част III от настоящото правило

3.2.1. Ако резервоарът, представен за одобрение в съответствие с настоящото правило, отговаря на изискванията на част III по-долу, се издава одобрение на този тип резервоар.

([2]) 1 за Германия, 2 за Франция, 3 за Италия, 4 за Нидерландия, 5 за Швеция, 6 за Белгия, 7 за Унгария, 8 за Чешката република, 9 за Испания, 10 за Сърбия, 11 за Обединеното кралство, 12 за Австрия, 13 за Люксембург, 14 за Швейцария, 15 (не е присвоено), 16 за Норвегия, 17 за Финландия, 18 за Дания, 19 за Румъния, 20 за Полша, 21 за Португалия, 22 за Руската федерация, 23 за Гърция, 24 за Ирландия, 25 за Хърватия, 26 за Словения, 27 за Словакия, 28 за Беларус, 29 за Естония, 30 (не е присвоено), 31 за Босна и Херцеговина, 32 за Латвия, 33 (не е присвоено), 34 за България, 35 (не е присвоено), 36 за Литва, 37 за Турция, 38 (не е присвоено), 39 за Азербайджан, 40 за бившата югославска република Македония, 41 (не е присвоено), 42 за Европейската общност (одобренията се издават от нейните държави-членки, които използват своя съответен символ по ИКЕ), 43 за Япония, 44 (не е присвоено), 45 за Австралия, 46 за Украйна, 47 за Южна Африка, 48 за Нова Зеландия, 49 за Кипър, 50 за Малта, 51 за Република Корея, 52 за Малайзия, 53 за Тайланд, 54 (не е присвоено), 55 (не е присвоено), 56 за Черна гора и 58 за Тунис. Следващи номера ще бъдат присвоявани на други държави в хронологичния ред, по който те ратифицират Спогодбата за приемане на еднакви технически предписания, прилагани спрямо колесните превозни средства, оборудването и частите, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесни превозни средства, и на условията за взаимно признаване на одобрения, издавани на основата на тези предписания, или по който те се присъединяват към тази Спогодба, като така присвоените номера се съобщават от генералния секретар на Организацията на обединените нации на страните по Спогодбата.

3.2.2. На всеки одобрен тип се присвоява номер на одобрението, чиито първи две цифри представляват номера на най-новата серия от изменения, включени в правилото към датата на издаване на одобрението.

3.2.3. Страните по спогодбата, прилагащи настоящото правило, биват уведомявани за всяко одобрение или отказване на одобрение на тип резервоар в съответствие с настоящото правило посредством формуляр, който съответства на образеца в приложение 1, допълнение 2 към настоящото правило, и посредством чертежи, съдържащи данните, посочени в точки 2.2.2.1 и 2.2.2.2 по-горе (предоставени от заявителя на одобрението), и които са във формат не по-голям от A4 (210 × 297 mm), или сгънати в такъв формат и в подходящ мащаб.

3.2.4. Върху всеки резервоар, който съответства на тип резервоар, одобрен съгласно настоящото правило, на видно и леснодостъпно място, което се посочва във формуляра за одобрение, се поставя международна маркировка за одобрение, която се състои от:

3.2.4.1. оградена с окръжност буква „E“, следвана от отличителния номер на държавата, издала одобрението ([2])

3.2.4.2. номера на настоящото правило, следван от знаците „RIII“, обозначението „U“, ако резервоарът е одобрен за универсална употреба, или „S“, ако резервоарът е одобрен за специфична употреба на превозното средство, обозначението „+A“, ако резервоарът е одобрен заедно със своите принадлежности, или „#A“, ако резервоарът е одобрен без своите принадлежности, тире и номера на одобрението отдясно на окръжността, указана в точка 3.2.4.1.

3.2.5. Маркировката за одобрение трябва да бъде ясна, четлива и незаличима, когато резервоарът е монтиран на превозното средство.

3.2.6. В приложение 2 към настоящото правило са посочени примери за оформление на маркировката за одобрение.

3.3. Одобрение в съответствие с част IV от настоящото правило

3.3.1. Ако превозното средство, представено за одобрение в съответствие с настоящото правило, отговаря на изискванията на част IV по-долу, се издава одобрение на този тип превозно средство.

3.3.2. На всеки одобрен тип се присвоява номер на одобрението, чиито първи две цифри представляват номера на най-новата серия от изменения, включени в правилото към датата на издаване на одобрението. Въпреки това една страна по Спогодбата може да присвоява един и същ номер на одобрение на няколко типа превозно средство, както е определено в точка 12.2, ако тези типове са разновидности на един и същ базов модел, и при условие че всеки тип се изпитва поотделно и бъде установено, че отговаря на условията на настоящото правило.

3.3.3. Страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, биват уведомявани за всяко одобрение или отказване на одобрение на тип превозно средство в съответствие с настоящото правило посредством формуляр, който съответства на образеца в приложение 1, допълнение 1 към настоящото правило, и посредством чертежи, съдържащи данните, посочени в точки 2.3.2.1, 2.3.2.2 и 2.3.2.3 по-горе (предоставени от заявителя на одобрението), и които са във формат не по-голям от A4 (210 × 297 mm), или сгънати в такъв формат и в подходящ мащаб.

3.3.4. На всяко превозно средство, което съответства на тип превозно средство, одобрен съгласно настоящото правило, на видно и леснодостъпно място, което се посочва във формуляра за одобрение, се поставя международна маркировка за одобрение, която се състои от:

3.3.4.1. оградена с окръжност буква „E“, следвана от отличителния номер на държавата, издала одобрението; ([2])

3.3.4.2. номера на настоящото правило, следван от знаците „RIV“, тире и номера на одобрението отдясно на окръжността, указана в точка 3.3.4.1.

3.3.5. Ако превозното средство съответства на тип превозно средство, одобрен съгласно едно или няколко други правила, приложени към Спогодбата, в държавата, издала одобрението съгласно настоящото правило, символът, указан в точка 3.3.4.1, не е необходимо да се повтаря; в такъв случай допълнителните номера, номерата на одобренията и символите за всички правила, съгласно които е издадено одобрение в държавата, издала одобрението съгласно настоящото правило, се поставят във вертикални колони отдясно на символа, указан в точка 3.3.4.1.

3.3.6. Маркировката за одобрение трябва да бъде ясна, четлива и незаличима.

3.3.7. Маркировката за одобрение се поставя в близост до табелката с данни за превозното средство, поставена от производителя, или върху тази табелка.

3.3.8. В приложение 2 към настоящото правило са посочени примери за оформление на маркировката за одобрение.

ЧАСТ I — ОДОБРЕНИЕ НА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА ПО ОТНОШЕНИЕ НА РЕЗЕРВОАРИТЕ ИМ ЗА ГОРИВО

4. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящата част от правилото:

4.1. „одобрение на превозно средство“ означава одобрение на тип превозно средство по отношение на резервоарите за течно гориво;

4.2. „тип превозно средство“ означава превозни средства, които не се различават по отношение на следните съществени характеристики:

4.2.1. обозначението на типа, дадено от производителя;

4.2.2. при превозните средства от категория M_1 [1] — местоположението на резервоара(ите) в превозното средство, доколкото то влияе неблагоприятно по отношение на спазването на изискванията на точка 5.10;

4.3. „отделение за пътници“ означава пространството за настаняване на пътници, ограничено от тавана, пода, страничните стени, вратите, външните стъкла, предната ограничителна стена и равнината на задната ограничителна стена на отделението или равнината на облегалката на задната седалка;

4.4. „резервоар“ означава резервоарът(ите), който(които) е(са) проектиран(и) да съхранява(т) течното гориво, съгласно определението в точка 4.6., използван(и) преди всичко за задвижване на превозното средство, с изключение на неговите принадлежности (гърловина за пълнене (ако е отделен елемент), отвор за пълнене, капачка, нивомер, свръзки към двигателя или за компенсиране на вътрешното свръхналягане и т.н.);

4.5. „вместимост на резервоара за гориво“ означава вместимостта на резервоара за гориво, определена от производителя на превозното средство; и

4.6. „течно гориво“ означава гориво, което при нормални условия на температура и налягане е в течно състояние.

5. ИЗИСКВАНИЯ КЪМ РЕЗЕРВОАРИТЕ ЗА ТЕЧНО ГОРИВО

5.1. Резервоарите трябва да са изработени по такъв начин, че да са устойчиви на корозия.

5.2. Резервоарите, когато са оборудвани с всички обичайно прикачвани към тях принадлежности, трябва успешно да преминат изпитванията за херметичност, които се провеждат съгласно точка 6.1, при относително вътрешно налягане, равно на два пъти работното надналягане, но при всички случаи при надналягане не по-малко от 0,3 бара.

Приема се, че изработените от пластмаса резервоари отговарят на това изискване, ако са преминали успешно изпитването, описано в приложение 5, точка 2.

5.3. Всяко свръхналягане или налягане, което превишава работното налягане, трябва да се компенсира автоматично от подходящи устройства (вентилационни отвори, предпазни вентили и т.н.).

5.4. Вентилационните отвори трябва да са проектирани така, че да предотвратяват каквато и да е опасност от възникване на пожар. По-специално върху изпускателната система не трябва да е възможно попадането на никакво гориво, което може да изтече при пълнене на резервоара(ите). То трябва да се отвежда към земята.

5.5. Резервоарът(ите) не трябва да е(са) разположен(и) във вътрешността на или да образува(т) повърхност (под, стена, ограничителна стена) на отделението за пътници или на друго отделение, което представлява неразделна част от него.

5.6. Трябва да има преграда, която да отделя отделението за пътници от резервоара(ите). Преградата може да съдържа отвори (например за преминаване на кабели), при условие че те са така разположени, че да не позволяват свободното изтичане на гориво от резервоара(ите) в отделението за пътници или в друго отделение, което при нормални условия на употреба представлява неразделна част от него.

5.7. Всеки от резервоарите трябва да е здраво закрепен и поставен по начин, който при нормални условия на употреба да гарантира отвеждането на изтичащото от резервоара или от неговите принадлежности гориво към земята, а не в отделението за пътници.

5.8. Отворът за пълнене не трябва да е разположен в отделението за пътници, в багажното отделение или в отделението за двигателя.

5.9. Горивото не трябва да изтича през капачката на резервоара или през устройствата, предвидени за компенсиране на свръхналягането, по време на предвидимото време на експлоатация на превозното средство. При преобръщане на превозното средство може да се допусне прокапване, при условие че то не надвишава 30 g/min; това изискване се проверява по време на указаното в точка 6.2 изпитване.

5.9.1. Капачката на гърловината за пълнене с гориво трябва да бъде закрепена към гърловината за пълнене.

5.9.1.1. Изискванията на точка 5.9.1 се смятат за изпълнени, ако са взети мерки за предотвратяване на прекомерни емисии от изпаряване и разливане на гориво, предизвикани от липсата на капачка на гърловината за пълнене с гориво.

Това може да се осигури по един от следните начини:

5.9.1.1.1. използване на неотделяема капачка на гърловината за пълнене с гориво с автоматично отваряне и затваряне,

5.9.1.1.2. използване на конструкции, които водят до предпазване от прекомерни емисии от изпаряване и разливане на гориво вследствие на липса на капачка на гърловината за пълнене с гориво,

5.9.1.1.3. прилагане на всякакви други мерки, които имат същия ефект. Като примери може да бъде посочено, без това да е изчерпателно, използването на привързани или захванати с верижка капачки на гърловината за пълнене или такива, които се заключват с контактния ключ на превозното средство. В този случай контактният ключ трябва да може да се сваля от капачката на гърловината за пълнене само в заключено положение. Въпреки това използването на привързани или захванати с верижка капачки на гърловината за пълнене само по себе си не е достатъчно за превозни средства, различни от принадлежащите към категория M_1 и N_1.

5.9.2. Уплътнителят между капачката и гърловината за пълнене трябва да се задържа надеждно на мястото си. При затворено положение капачката трябва да приляга плътно към уплътнителя и гърловината за пълнене.

5.10. Резервоарите се монтират по такъв начин, че да бъдат защитени от последствията при челен удар или удар в задната част на превозното средство; в близост до резервоара не трябва да има стърчащи части, остри ръбове и други подобни.

5.11. Резервоарът за гориво и неговите допълнителни принадлежности трябва да са проектирани и монтирани в превозното средство по начин, при който се избягва каквато и да била опасност от възпламеняване поради натрупване на електростатичен заряд. Ако е необходимо, се предвижда(ят) начин(и) за отвеждане на заряда. Производителят демонстрира пред техническата служба мярката(ите), която(които) гарантира(т) изпълнението на тези изисквания.

5.12. Резервоарът(ите) за гориво трябва да бъде(ат) изработен(и) от огнеустойчив метал. Той(те) може(могат) да бъде(ат) изработен(и) от пластмаса, при условие че бъдат спазени изискванията на приложение 5.

6. ИЗПИТВАНИЯ НА РЕЗЕРВОАРИ ЗА ТЕЧНО ГОРИВО

6.1. Хидравлично изпитване

Резервоарът се подлага на хидравлично изпитване за издръжливост на вътрешно налягане, което се провежда на окомплектован с всички принадлежности изолиран резервоар. Резервоарът се напълва изцяло с незапалима течност (например вода). След прекъсване на всички негови връзки с външната среда, налягането постепенно се повишава през тръбната връзка, през която двигателят се захранва с гориво, до достигане на относително вътрешно налягане, равно на два пъти използваното работно налягане, но във всички случаи не по-малко от свръхналягане от 0,3 бара (30 kPa), което трябва да се поддържа в рамките на една минута. През това време корпусът на резервоара не трябва да се пропука или да протече, но може да получи трайни деформации.

6.2. Изпитване в преобърнато положение

6.2.1. Резервоарът с всички негови принадлежности се монтира върху приспособление за изпитване по начин, който да отговаря на начина на монтиране на превозното средство, за което резервоарът е предназначен: това важи и за системи за компенсиране на вътрешното свръхналягане.

6.2.2. Приспособлението за изпитване трябва да се върти около ос, успоредна на надлъжната ос на превозното средство.

6.2.3. Изпитването се провежда най-напред с резервоар, който е напълнен до 90 % от вместимостта си, а след това с резервоар, напълнен до 30 % от вместимостта си, с незапалима течност, чиято плътност и вискозитет са близки до тези на обичайно използваното гориво (допуска се използването на вода).

6.2.4. Резервоарът се завърта на 90° вдясно от монтажното си положение. Той остава в това положение най-малко пет минути. След това резервоарът се завърта на още 90° в същата посока. Той се задържа в това положение, при което е напълно преобърнат, в продължение на още най-малко пет минути. След това резервоарът се завърта до нормалното си положение. Използваната при изпитването течност, която е попаднала във вентилационната система и не се е върнала обратно в резервоара, се източва, и при необходимост резервоарът се донапълва. След това резервоарът се завърта на 90° в обратна посока и се задържа в това положение най-малко пет минути.

След това той се завърта на още 90° в същата посока. Резервоарът се задържа в това положение, при което е напълно преобърнат, в продължение на още най-малко пет минути. След това резервоарът се завърта обратно до нормалното му положение.

Всяко последващо завъртане на 90° се извършва на интервал от 1 до 3 минути.

ЧАСТ II — ОДОБРЕНИЕ НА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕТО НА ОПАСНОСТТА ОТ ВЪЗНИКВАНЕ НА ПОЖАР В СЛУЧАЙ НА СБЛЪСЪК

7. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящата част от правилото:

7.1. „одобрение на превозно средство“ означава одобрение на тип превозно средство по отношение на предотвратяване на опасността от възникване на пожар;

7.2. „тип превозно средство“ означава превозни средства, които не се различават по отношение на следните съществени характеристики:

7.2.1. структурата, формата, размерите и материалите (метал/пластмаса), от които е(са) изработен(и) резервоарът(ите);

7.2.2. При превозните средства от категория M_1 [1] — местоположението на резервоара(ите) в превозното средство, доколкото то влияе неблагоприятно по отношение на спазването на изискванията на точка 5.10;

7.2.3. характеристиките и разположението на системата за захранване с гориво (горивна помпа, филтри и т.н.); и

7.2.4. характеристиките и разположението на електрическата инсталация, доколкото това може да окаже отражение върху резултатите от изпитванията при удар, предписани в настоящото правило;

7.3. „напречна равнина“ означава вертикална напречна равнина, която е перпендикулярна на средната надлъжна равнина на превозното средство;

7.4. „маса в ненатоварено състояние“ означава масата на превозното средство в работно състояние, без водач, пътници или товар, но комплектовано с гориво, охладителна течност, смазочни материали, инструменти и резервна гума (ако те се осигуряват като стандартно оборудване от производителя на превозното средство);

8. ИЗИСКВАНИЯ КЪМ МОНТИРАНЕТО НА РЕЗЕРВОАРИ ЗА ТЕЧНО ГОРИВО

8.1. Горивна система

8.1.1. Превозните средства се одобряват съгласно част I или част IV от настоящото правило.

8.1.2. Компонентите на горивната система трябва да са подходящо защитени от части на шасито или каросерията срещу съприкосновение с възможни препятствия по пътя. Тази защита не се изисква, ако въпросните компоненти, разположени под превозното средство, са по-отдалечени от земята в сравнение с частите на шасито или каросерията, разположени непосредствено пред тях.

8.1.3. Тръбопроводите и всички останали части на горивната система се разполагат на такива места в превозното средство, които са възможно най-добре защитени. Движенията, дължащи се на усукване или огъване, както и вибрациите на корпуса на превозното средство или на задвижващия агрегат не трябва да подлагат компонентите на горивната система на триене, натиск или на някакво друго ненормално механично напрежение.

8.1.4. Съединенията на еластичните или гъвкави тръбопроводи с твърди части от компонентите на горивната система се проектират и конструират така, че да остават непропускливи за течности при различните условия на използване на превозното средство, въпреки движенията, дължащи се на усукване или огъване, както и вибрациите на корпуса на превозното средство или на задвижващия агрегат.

8.1.5. Ако отворът за зареждане с гориво е разположен отстрани на превозното средство, капачката на гърловината за пълнене в затворено положение не трябва да се издава извън най-близко разположените повърхности от каросерията.

8.2. Електрическа инсталация

8.2.1. Електрическите проводници трябва да бъдат прикачени към конструкцията на превозното средство или към преградните или външните стени, в близост до които преминават, освен когато са разположени във вътрешността на кухи компоненти. Точките, в които те преминават през преградните или външните стени, трябва да бъдат достатъчно добре защитени, за да се предотврати срязване на изолацията.

8.2.2. Електрическата инсталация се проектира, изработва и монтира по такъв начин, че нейните компоненти да издържат на корозионните процеси, на които са изложени.

9. ИЗПИТВАНИЯ ВЪРХУ ПРЕВОЗНОТО СРЕДСТВО

При изпитването за челен удар в преграда, проведено съгласно процедурата, указана в приложение 3 към настоящото правило, при изпитването за страничен удар, проведено съгласно процедурата, описана в приложение 4 към Правило № 95, серия от изменения 01, и при изпитването за удар отзад, проведено съгласно процедурата, указана в приложение 4 към настоящото правило,

9.1. се допуска единствено леко протичане на течност от горивната система при сблъсъка;

9.2. ако има непрекъснат теч от горивната система след удара, скоростта на изтичане не трябва да надвишава 30 g/min; ако течността от горивната система се смесва с течности от други системи и ако отделните течности не могат лесно да бъдат разделени и идентифицирани, при оценяване на постоянното изтичане се вземат под внимание всички събрани течности;

9.3. не трябва да може да възникне пожар, поддържан от горивото.

9.4. По време и след ударите, описани в точка 9. по-горе, акумулаторът трябва да остане на мястото си, придържан от своето приспособление за задържане.

9.5. По искане на производителя изпитването за челен удар, посочено в приложение 3 към настоящото правило, може да бъде заменено от изпитвателната процедура, описана в приложение 3 към Правило № 94, серия от изменения 01.

ЧАСТ III — ОДОБРЕНИЕ НА РЕЗЕРВОАРИ ЗА ТЕЧНО ГОРИВО КАТО ОТДЕЛНИ ТЕХНИЧЕСКИ ВЪЗЛИ

10. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящата част от правилото:

10.1. „резервоар“ означава резервоарът(ите), който(които) е(са) проектиран(и) да съхранява(т) течното гориво, съгласно определението в точка 10.3, използван(и) преди всичко за задвижване на превозното средство; резервоарът може да бъде одобрен със или без неговите принадлежности (гърловина за пълнене (ако е отделен елемент), отвор за пълнене, капачка, нивомер, свръзки за компенсиране на вътрешното свръхналягане и т.н.);

10.2. „вместимост на резервоара за течно гориво“ означава вместимостта на резервоара за течно гориво, определена от производителя на превозното средство;

10.3. „течно гориво“ означава гориво, което при нормални условия на температура и налягане е в течно състояние.

10.4. „одобрение на резервоар“ означава одобрението на тип резервоар за течно гориво;

10.5. „тип резервоар“ означава резервоари, които не се различават по отношение на следните съществени характеристики:

10.5.1. структурата, формата, размерите и материала (метал/пластмаса), от който е(са) изработен(и) резервоарът(ите);

10.5.2. употребата, за която е предназначен резервоарът: универсална употреба или специфична употреба на превозното средство;

10.5.3. наличието или отсъствието на принадлежности.

11. ИЗИСКВАНИЯ КЪМ РЕЗЕРВОАРИТЕ ЗА ТЕЧНО ГОРИВО

11.1. Изискванията, предвидени в точки 5.1, 5.2, 5.3, 5.9, 5.12, 6.1 и 6.2 по-горе, трябва да са изпълнени, когато резервоарите са оборудвани с обичайно прикачваните към тях принадлежности.

11.2. В случай че резервоарите се одобряват без техните принадлежности, в документацията на производителя трябва ясно да бъдат идентифицирани използваните при изпитването принадлежности.

ЧАСТ IV — ОДОБРЕНИЕ НА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА ПО ОТНОШЕНИЕ НА МОНТИРАНЕТО НА ОДОБРЕН(И) РЕЗЕРВОАР(И) ЗА ГОРИВО

12. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящата част от правилото:

12.1. „одобрение на превозно средство“ означава одобрението на тип превозно средство по отношение на монтирането на резервоар(и) за течно гориво, одобрен(и) в съответствие с част III от настоящото правило;

12.2. „тип превозно средство“ означава превозни средства, които не се различават по отношение на следните съществени характеристики:

12.2.1. обозначението на типа, дадено от производителя;

12.2.2. При превозните средства от категория M_1 [1] — местоположението на резервоара(ите) в превозното средство, доколкото то влияе неблагоприятно по отношение на спазването на изискванията на точка 5.10;

13. ИЗИСКВАНИЯ КЪМ МОНТИРАНЕТО НА РЕЗЕРВОАР(И) ЗА ТЕЧНО ГОРИВО

13.1. Изискванията, предвидени в точки 5.4, 5.5, 5.6, 5.7, 5.8, 5.10, и 5.11 по-горе, трябва да са изпълнени.

13.2. В случай че резервоарите се одобряват без техните принадлежности, принадлежностите, които се използват при изпитванията на резервоарите и са идентифицирани в документацията на производителя съгласно точка 11.2 по-горе, по искане на производителя се включват в одобрението в съответствие с част IV от настоящото правило. Включването на допълнителните принадлежности се извършва при условие че техническата служба е удовлетворена от съответствието на превозното средство с изискванията на част III и част IV от настоящото правило.

14. ИЗМЕНЕНИЯ НА ТИПА НА ПРЕВОЗНОТО СРЕДСТВО ИЛИ НА РЕЗЕРВОАРА

14.1. Всяко изменение на типа на превозното средство или на резервоара се съобщава на административния отдел, който е одобрил типа превозно средство. В такъв случай отделът може:

14.1.1. да прецени, че е малко вероятно извършените изменения да окажат осезаем неблагоприятен ефект и че при всички положения превозното средство продължава да съответства на изискванията; или

14.1.2. да изиска протокол от допълнително изпитване от техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията.

14.2. Без да се засягат разпоредбите на точка 14.1 по-горе, вариант на превозното средство, изпитан съгласно част II от настоящото правило, чиято маса в ненатоварено състояние не се различава с повече от ± 20 % от масата на превозното средство, подложено на изпитванията за одобрение, не се разглежда като изменение на типа на превозното средство.

14.3. Потвърждението на одобрението или отказването на одобрение, в което се посочват измененията, се съобщава съгласно процедурата, посочена в точки 3.1.3, 3.2.3 или 3.3.3 по-горе, на страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило.

15. СЪОТВЕТСТВИЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Процедурите за оценка на съответствието на производството трябва да съответстват на посочените в допълнение 2 към Спогодбата (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), като се съблюдават следните изисквания:

15.1. Всяко превозно средство или резервоар, на което(който) е поставена маркировка за одобрение съгласно изискванията на настоящото правило, трябва да съответства на одобрения тип превозно средство и да отговаря на изискванията на съответните посочени по-горе части.

15.2. С цел проверка на съответствието, както е предвидено в точка 15.1 по-горе, достатъчен брой серийно произведени превозни средства или резервоари, на които е поставена изискваната от настоящото правило маркировка за одобрение, се подлагат на проверки, извършвани на случаен принцип.

15.3. По принцип съответствието на превозното средство или на резервоара с одобрения тип се проверява въз основа на описанието, съдържащо се във формуляра за одобрение и неговите приложения. Въпреки това, ако е необходимо, превозното средство или резервоарът се подлагат на проверките, предвидени в точка 6 по-горе.

16. САНКЦИИ ПРИ НЕСЪОТВЕТСТВИЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

16.1. Одобрението, издадено по отношение на определен тип превозно средство или резервоар в съответствие с настоящото правило, може да бъде отменено, ако не е спазено изискването, определено в точка 15.1 по-горе, или ако превозното средство не е преминало успешно изпитванията, предписани в точка 9 по-горе.

16.2. Ако страна по Спогодбата, прилагаща настоящото правило, отмени издадено преди това от нея одобрение, тя незабавно уведомява за това останалите страни по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, посредством копие на формуляра за съобщение, съответстващ на образеца от приложение 1 или 2 към настоящото правило.

17. ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

17.1. Считано от датата на официалното влизане в сила на серия от изменения 02, никоя страна по Спогодбата, прилагаща настоящото правило, не може да отказва издаване на одобрение на ИКЕ съгласно настоящото правило, изменено със серия от изменения 02.

17.2. Считано от 12 месеца след датата на влизане в сила на серия от изменения 02, страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, издават одобрения на ИКЕ само ако подлежащият на одобрение тип превозно средство отговаря на изискванията на настоящото правило, изменено със серия от изменения 02.

17.3. В срок от 12 месеца след датата на влизане в сила на серия от изменения 02 към настоящото правило, страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, не могат да откажат издаването на национално одобрение на типа на тип превозно средство, одобрен съгласно предшестващите серии от изменения към настоящото правило.

17.4. 24 месеца след влизането в сила на серия от изменения 02 към настоящото правило, страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, могат да откажат извършването на първа национална регистрация (първо пускане в експлоатация) на превозно средство, което не отговаря на изискванията на серия от изменения 02 към настоящото правило.

17.5. Считано от датата на официалното влизане в сила на допълнение 3 към серия от изменения 02, никоя страна по Спогодбата, прилагаща настоящото правило, не може да отказва издаване на одобрение на ИКЕ съгласно настоящото правило, изменено с допълнение 3 към серия от изменения 02.

17.6. Дори след влизането в сила на допълнение 3 към серия от изменения 02 към настоящото правило, одобренията на превозните средства по предходните допълнения към серия от изменения 02 остават валидни и страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, продължават да издават разширения на такива одобрения и продължават да ги приемат.

18. НАИМЕНОВАНИЯ И АДРЕСИ НА ТЕХНИЧЕСКИТЕ СЛУЖБИ, ПРОВЕЖДАЩИ ИЗПИТВАНИЯТА ЗА ОДОБРЕНИЕ, И НА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ ОТДЕЛИ

Страните по Спогодбата, които прилагат настоящото правило, съобщават на секретариата на Организацията на обединените нации наименованията и адресите на техническите служби, провеждащи изпитванията за одобрение, и на административните отдели, които издават одобренията и на които трябва да се изпращат формулярите, удостоверяващи одобрение, отказване или отменяне на одобрение, издадено в други държави.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Допълнение 1

СЪОБЩЕНИЕ

(максимален формат: A4 (210 × 297 mm)

издадено от: наименование на административния орган

.....

.....

.....

относно (2): ИЗДАВАНЕ НА ОДОБРЕНИЕ
РАЗШИРЯВАНЕ НА ОДОБРЕНИЕ
ОТКАЗВАНЕ НА ОДОБРЕНИЕ
ОТМЕНЯНЕ НА ОДОБРЕНИЕ
ОКОНЧАТЕЛНО ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

на тип превозно средство по отношение на (2): резервоара за течно гориво

предотвратяването на опасността от възникване на пожар при челен удар/страничен удар/удар отзад (2)

в съответствие с Правило № 34.

Одобрение №: ..... Разширение №: .....

1. Търговско наименование или марка на моторното превозно средство: .....
2. Тип на превозното средство: .....
3. Наименование и адрес на производителя: .....
4. Име и адрес на представителя на производителя, ако има такъв: .....
5. Вид на двигателя: с принудително запалване/дизелов (2) .....
6. Разположение на двигателя: предно/задно/централно (2) .....
7. Кратко описание на резервоара за гориво и на горивото или номер(а) на одобрение на одобрения резервоар за гориво (2) .....

7.1. Характеристики и разположение на резервоара за гориво: .....

7.2. За резервоари за гориво, направени от пластмаса, указване на използвания материал и на търговското наименование или марка: .....

7.3. Характеристики на горивната система (разположение, връзки и т.н.): .....

8. Описание на електрическата инсталация (разположение, закрепване, защита и т.н.): .....
9. Описание на изпитванията на удар: .....

Челен удар (тип/номер на одобрението или на протокола от изпитването): .....

Страничен удар (тип/номер на одобрението или на протокола от изпитването): .....

Удар отзад (тип/номер на одобрението или на протокола от изпитването): .....

10. Превозно средство, представено за одобрение на: .....
11. Техническа служба, отговаряща за провеждането на изпитванията за одобрение: .....
12. Дата на протокола, издаден от тази служба: .....
13. Номер на протокола, издаден от тази служба: .....
14. Одобрението се издава/разширява/отказва/отменя (2) .....

(1) Отличителен номер на държавата, която е издала/разширила/отказала/отменила одобрението (вж. разпоредбите относно одобрението в правилото).

(2) Ненужното се зачерква.

15. Местоположение на маркировката за одобрение върху превозното средство: .....

16. Място: .....

17. Дата: .....

18. Подпис: .....

19. Следните документи, на които е поставен показаният по-горе номер на одобрението, са приложени към настоящото съобщение:

чертежи и схеми на разположението, свързани с резервоара за гориво, горивната система, електрическата инсталация и останалите компоненти, които са от значение за целите на настоящото правило.

Допълнение 2

СЪОБЩЕНИЕ

(максимален формат: A4 (210 × 297 mm)

издадено от: наименование на административния орган

.....

.....

.....

относно (2): ИЗДАВАНЕ НА ОДОБРЕНИЕ
РАЗШИРЯВАНЕ НА ОДОБРЕНИЕ
ОТКАЗВАНЕ НА ОДОБРЕНИЕ
ОТМЕНЯНЕ НА ОДОБРЕНИЕ
ОКОНЧАТЕЛНО ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

на резервоар за гориво в съответствие с Правило № 34.

Одобрение №: ..... Разширение №: .....

1. Търговско наименование или марка на резервоара за гориво: .....

2. Наименование на производителя на типа на резервоара за гориво: .....

3. Наименование и адрес на производителя: .....

4. Име и адрес на представителя на производителя, ако има такъв: .....

5. Кратко описание на резервоара за гориво и на горивото: .....

5.1. Характеристики на резервоара за гориво: .....

5.2. За резервоари за гориво, направени от пластмаса, указване на използвания материал и на търговското наименование или марка: .....

6. Представен за одобрение на: .....

7. Техническа служба, отговаряща за провеждането на изпитванията за одобрение: .....

8. Дата на протокола, издаден от тази служба: .....

9. Номер на протокола, издаден от тази служба: .....

10. Основание(я) за разширението (ако има такова): .....

11. Одобрението се издава/разширява/отказва/отменя (2): .....

12. Местоположение на маркировката за одобрение върху резервоара за гориво: .....

13. Място: .....

14. Дата: .....

15. Подпис: .....

16. Приложен е индексът на информационния пакет, който е депозиран в одобряващия орган и може да бъде получен при поискване.

---

(1) Отличителен номер на държавата, която е издала/разширила/отказала/отменила одобрението (вж. разпоредбите относно одобрението в правилото).

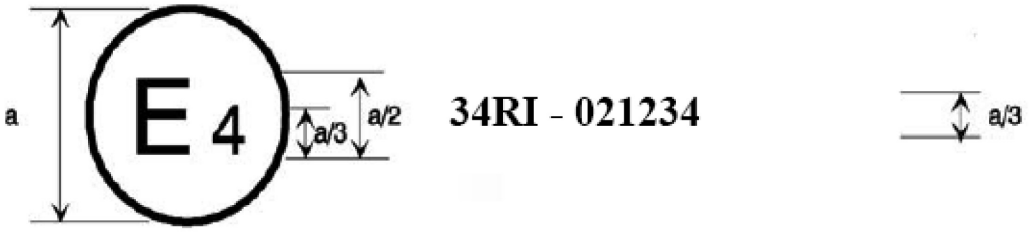
(2) Ненужното се зачерква.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

ОФОРМЛЕНИЕ НА МАРКИРОВКИТЕ ЗА ОДОБРЕНИЕ

ОБРАЗЕЦ А

(вж. точка 3.1.4 от настоящото правило)

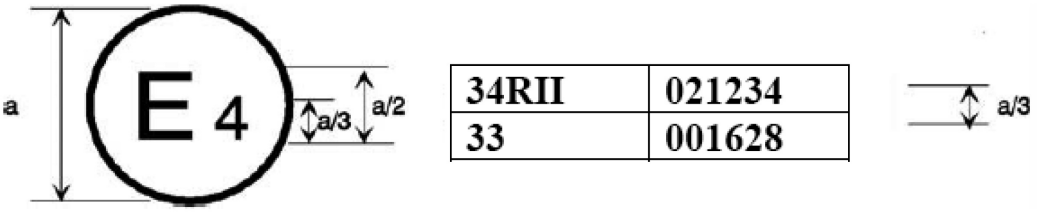

a = 8 mm (минимум)

Горепоказаната маркировка за одобрение, поставена на превозно средство, показва, че съответният тип е одобрен в Нидерландия (E4) в съответствие с част I от Правило № 34 с одобрение № 021234. Първите две цифри (02) от номера на одобрението указват, че одобрението е издадено в съответствие с изискванията на Правило № 34, изменено със серия от изменения 02.

ОБРАЗЕЦ Б

(вж. точка 3.1.5 от настоящото правило)

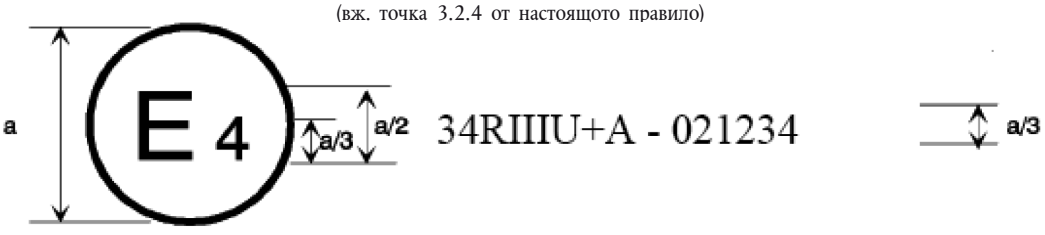

a = 8 mm (минимум)

Горепоказаната маркировка за одобрение, поставена на превозно средство, показва, че съответният тип е одобрен в Нидерландия (E4) в съответствие с Правило № 34, части I или IV, и с Правило № 33 (*). Номерата на одобрение указват, че към датата на издаване на съответните одобрения Правило № 34 вече е включвало серия от изменения 02, а Правило № 33 е било в първоначалния си вид.

ОБРАЗЕЦ Б

(вж. точка 3.2.4 от настоящото правило)

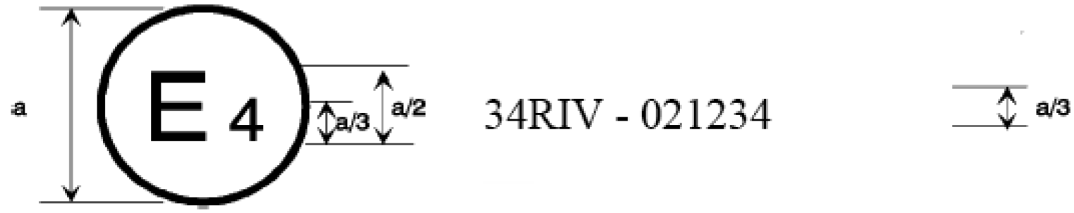

a = 8 mm (минимум)

Горепоказаната маркировка за одобрение, поставена на резервоар за гориво, показва, че съответният тип е одобрен в Нидерландия (E4) в съответствие с част III от Правило № 34 за универсална употреба, включително неговите принадлежности, с одобрение № 021234. Първите две цифри (02) от номера на одобрението указват, че одобрението е издадено в съответствие с изискванията на Правило № 34, изменено със серия от изменения 02.

ОБРАЗЕЦ Г

(вж. точка 3.3.4 от настоящото правило)

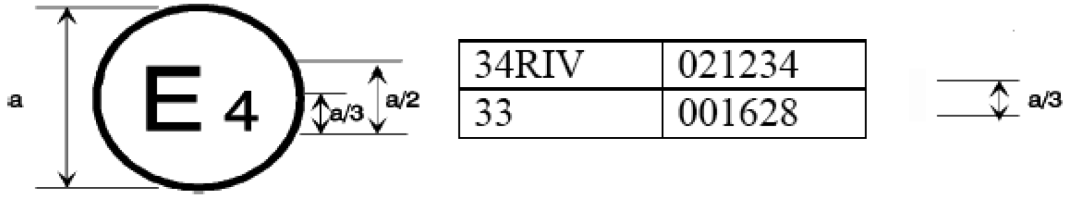

a = 8 mm (минимум)

Горепоказаната маркировка за одобрение, поставена на превозно средство, показва, че съответният тип е одобрен в Нидерландия (E4) в съответствие с част IV от Правило № 34 с одобрение № 021234. Първите две цифри (02) от номера на одобрението указват, че одобрението е издадено в съответствие с изискванията на Правило № 34, изменено със серия от изменения 02.

ОБРАЗЕЦ Д

(вж. точка 3.3.5 от настоящото правило)

a = 8 mm (минимум)

Горепоказаната маркировка за одобрение, поставена на превозно средство, показва, че съответният тип е одобрен в Нидерландия (E4) в съответствие с Правило № 34, част IV, и с Правило № 33 (*). Номерата на одобрение указват, че към датата на издаване на съответните одобрения Правило № 34 вече е включвало серия от изменения 02, а Правило № 33 е било в първоначалния си вид.

(*) Вторият номер е даден само като пример.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

ИЗПИТВАНЕ ПРИ ЧЕЛЕН УДАР В ПРЕГРАДА

1. ЦЕЛ И ОБХВАТ

Целта на настоящото изпитване е да се симулират условията на челен удар в неподвижно препятствие или в друго насрещно движещо се превозно средство.

2. ОБОРУДВАНЕ, ПРОЦЕДУРИ И ИЗМЕРВАТЕЛНИ УРЕДИ

2.1. Изпитвателен участък

Мястото на изпитването трябва да е достатъчно голямо, за да се помести пътеката за засилване, преградата и техническото оборудване, необходимо за провеждане на изпитването. Последната част на пътеката, най-малко 5 m преди преградата, трябва да е хоризонтална, плоска и гладка.

2.2. Преграда

Преградата се състои от блок от железобетон, с ширина на лицевата част не по-малка от 3 m и с височина не по-малка от 1,5 m. Дебелината на преградата следва да е такава, че да тежи най-малко 70 тона. Лицевата част на преградата трябва да е вертикална, перпендикулярна на оста на пътеката за засилване и покрита с шперплатови плоскости в добро състояние с дебелина 2 cm. Преградата е закрепена към земята или поставена на земята, като при необходимост се използват допълнителни спирачни устройства, които да ограничават преместването ѝ. Също така може да се използва преграда с различни характеристики, но даваща резултати, които са най-малко също толкова убедителни.

2.3. Задвижване на превозното средство

В момента на сблъсъка превозното средство не трябва да бъде подложено на действието на някакво допълнително устройство за управление или за задвижване. То трябва да достигне до препятствието по направление, перпендикулярно на стената на сблъсъка, като максимално допустимото странично отклонение между вертикалната средна линия на предната страна на превозното средство и вертикалната средна линия на стената на сблъсъка е ± 30 cm.

2.4. Състояние на превозното средство

2.4.1. Подложеното на изпитване превозно средство трябва да е окомплектовано с всички стандартни компоненти и оборудване, включени в теглото на оборудваното превозно средство в ненатоварено състояние, или да бъде в такова състояние, че да изпълнява това изискване по отношение на компонентите и оборудването, оказващи влияние върху опасността от възникване на пожар.

2.4.2. Ако превозното средство се задвижва от външни средства, горивната система трябва да е пълна най-малко до 90 % от вместимостта си с гориво или с незапалима течност, която има плътност и вискозитет, близки до тези на обичайно използваното гориво. Всички останали системи (резервоари за спирачна течност, радиатор и други) могат да бъдат празни.

2.4.3. Ако превозното средство се задвижва от собствения си двигател, резервоарът за гориво трябва да е пълен до най-малко 90 % от вместимостта си. Всички други резервоари за течности могат да бъдат напълнени догоре.

2.4.4. По искане на производителя техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията, може да позволи същото превозно средство, което се използва за изпитвания, предписани от други правила (включително изпитвания, които са в състояние да засегнат конструкцията му), да се използва и за изпитванията, предписани от настоящото правило.

2.5. Скорост на сблъсък

Скоростта на сблъсък трябва да бъде между 48,3 km/h и 53,1 km/h. Въпреки това ако изпитването е проведено при по-висока скорост на сблъсък и превозното средство е изпълнило предписаните условия, резултатът от изпитването се смята за удовлетворителен.

2.6. Измервателни уреди

Уредът, използван за измерване на скоростта, посочена в точка 2.5 по-горе, трябва да е с грешка в рамките на 1 процент.

3. ЕКВИВАЛЕНТНИ МЕТОДИ НА ИЗПИТВАНЕ

3.1. Допуска се прилагането на еквивалентни методи за изпитване, при условие че предвидените в настоящото правило условия могат да бъдат спазени или изцяло посредством алтернативното изпитване, или чрез изчисляване въз основа на резултатите от алтернативното изпитване.

3.2. Ако се използва метод, различен от описания в точка 2 по-горе, трябва да се докаже неговата еквивалентност.

ПРИЛОЖЕНИЕ 4

ПРОЦЕДУРА НА ИЗПИТВАНЕ ПРИ УДАР ОТЗАД

1. ЦЕЛ И ОБХВАТ

1.1. Целта на изпитването е да се симулират условията на удар отзад от друго движещо се превозно средство.

2. ИНСТАЛАЦИИ, ПРОЦЕДУРИ И ИЗМЕРВАТЕЛНИ УРЕДИ

2.1. Изпитвателен участък

Изпитвателният участък трябва да бъде достатъчно голям, за да побере системата за задвижване на удрящото тяло (ударното устройство), да позволява отместване на ударено превозно средство при сблъсъка и монтиране на необходимото оборудване за изпитването. Частта, в която настъпват ударът и изместването на превозното средство, трябва да бъде хоризонтална, равна и гладка и да има коефициент на триене не по-малък от 0,5.

2.2. Удрящо тяло (ударно устройство)

2.2.1. Удрящото тяло е с твърда стоманена конструкция.

2.2.2. Удрящата повърхност трябва да бъде равна, с широчина най-малко 2 500 mm, височина 800 mm, и да е със заоблени ръбове, с радиус на кривината между 40 и 50 mm. Повърхността трябва да е обшита с шперплат с дебелина 20 mm.

2.2.3. В момента на сблъсъка трябва да са изпълнени следните изисквания:

2.2.3.1. удрящата повърхност трябва да е вертикална и перпендикулярна спрямо средната надлъжна равнина на удряното превозно средство;

2.2.3.2. посоката на движение на удрящото тяло трябва да е практически хоризонтална и успоредна на средната надлъжна равнина на удряното превозно средство;

2.2.3.3. максимално допустимото странично отклонение между средната вертикална линия на повърхността на удрящото тяло и средната надлъжна равнина на удряното превозно средство е 300 mm. Освен това удрящата повърхност трябва да обхваща цялата широчина на удряното превозно средство;

2.2.3.4. пътният просвет при долния край на удрящата повърхност трябва да е 175 ± 25 mm.

2.3. Задвижване на удрящото тяло

Удрящото тяло може да е закрепено към количка (движеща се преграда) или да представлява част от махало.

2.4. Специални разпоредби, приложими при използване на движеща се преграда

2.4.1. Ако удрящото тяло е закрепено към количка (движеща се преграда) посредством задържащ елемент, последният трябва да е с достатъчна коравина и да не се деформира при сблъсъка; в момента на сблъсъка количката трябва да може да се движи свободно и да не бъде под въздействието на задвижващото устройство.

2.4.2. Скоростта при сблъсъка е между 35 и 38 km/h.

2.4.3. Общото тегло (маса) на количката и удрящото тяло е 1 100 ± 20 kg.

2.5. Специални разпоредби, приложими при използването на махало

2.5.1. Разстоянието между центъра на удрящата повърхност и оста на завъртане на махалото трябва да е не по-малко от 5 m.

2.5.2. Удрящото тяло е окачено свободно на неподвижни рамена, които са неподвижно закрепени към него. Така полученото махало практически не трябва да претърпява деформация при сблъсъка.

2.5.3. В махалото се вгражда спирачно устройство, което да предотвратява всякакъв вторичен удар по изпитваното превозно средство от страна на удрящото тяло.

2.5.4. В момента на сблъсъка скоростта на центъра на удрящата част на махалото трябва да е между 35 и 38 km/h.

2.5.5. Приведената маса „m_r“ в центъра на удрящата част на махалото се определя като функция от общата маса „m“, от разстоянието „a“ ([1]) между центъра на удрящата част и оста на завъртане и от разстоянието „l“ между центъра на тежестта и оста на завъртане, според следното уравнение:

$$m_r = m\ (1/a)$$

2.5.6. Приведената маса m_r трябва да е равна на 1 100 ± 20 kg.

([1]) Напомня се, че разстоянието „a“ е равно на дължината на разглежданото синхронно махало.

2.6. Общи разпоредби относно масата и скоростта на удрящото тяло

Ако изпитването бъде проведено при скорост на сблъсъка, по-висока от предписаната в точки 2.4.2 и 2.5.4, и/или с маса, по-голяма от предписаната в точки 2.4.3 и 2.5.6, и превозното средство е изпълнило предписаните изисквания, резултатът от изпитването се смята за удовлетворителен.

2.7. Състояние на изпитваното превозно средство

2.7.1. Изпитваното превозно средство трябва да е окомплектовано с всички стандартни компоненти и оборудване, включени в теглото на оборудваното превозно средство в ненатоварено състояние, или да бъде в такова състояние, че да изпълнява това изискване по отношение на компонентите и оборудването, оказващи влияние върху опасността от възникване на пожар.

2.7.2. Резервоарът за гориво трябва да бъде напълнен най-малко до 90 % от капацитета си с гориво или с незапалима течност, която има плътност и вискозитет, близки до тези на обичайно използваното гориво. Всички останали системи (резервоари за спирачна течност, радиатор и други) могат да бъдат празни.

2.7.3. Може да бъде включена някоя от предавките и спирачките може да са задействани.

2.7.4. По искане на производителя е възможно допускането на следните изключения:

2.7.4.1. техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията, може да позволи същото превозно средство, което се използва за изпитвания, предписани от други правила (включително изпитвания, които са в състояние да засегнат конструкцията му), да се използва и за изпитванията, предписани от настоящото правило; и

2.7.4.2. превозното средство може да бъде натоварено, но в рамките до 10 % от теглото на оборудваното превозно средство в ненатоварено състояние, с допълнителни тежести, които са здраво прикрепени към конструкцията му по такъв начин, че да не се оказва влияние върху поведението на конструкцията на отделението за пътници по време на изпитването.

2.8. Измервателни уреди

Уредите, използвани за измерване на скоростта, посочена в точки 2.4.2 и 2.5.4 по-горе, трябва да са с грешка в рамките на 1 процент.

3. ЕКВИВАЛЕНТНИ МЕТОДИ НА ИЗПИТВАНЕ

3.1. Допуска се прилагането на еквивалентни методи на изпитване, при условие че предвидените в настоящото правило условия могат да бъдат спазени или изцяло посредством алтернативното изпитване, или чрез изчисляване въз основа на резултатите от алтернативното изпитване.

3.2. Ако се използва метод, различен от описания в точка 2 по-горе, трябва да се докаже неговата еквивалентност.

ПРИЛОЖЕНИЕ 5

ИЗПИТВАНЕ НА РЕЗЕРВОАРИ ЗА ГОРИВО, НАПРАВЕНИ ОТ ПЛАСТМАСА

1. УСТОЙЧИВОСТ НА УДАР

1.1. Резервоарът се напълва до пълната му вместимост със смес от вода и гликол или с друга течност с ниска точка на замръзване, която не променя свойствата на материала, от който е изработен резервоарът, и след това се подлага на изпитване за перфорация.

1.2. По време на това изпитване температурата на резервоара трябва да е 233 K ± 2 K (– 40 °C ± 2 °C).

1.3. За изпитването се използва приспособление с махало за изпитване на удар. Удрящото тяло трябва да е от стомана и да е с форма на пирамида, стените на която са равностранни триъгълници, а основата е квадратна, като върхът и ръбовете ѝ са заоблени до радиус от 3 mm. Центърът на удрящата част на махалото трябва да съвпада с центъра на тежестта на пирамидата, като неговото отстояние от оста на завъртане на махалото трябва да е равно на 1 m. Общата маса на махалото е 15 kg. Енергията на махалото в момента на удара трябва да е не по-малка от 30 Nm и да е възможно най-близо до тази стойност.

1.4. Изпитванията се извършват в точките на резервоара, за които се счита, че са уязвими в случай на челен удар или удар отзад. За уязвими се приемат точките, които са най-незащитени или най-слаби в зависимост от формата на резервоара или начина, по който той е монтиран на превозното средство. Избраните от лабораториите точки се посочват в протокола от изпитването.

1.5. По време на изпитването резервоарът се задържа в необходимото положение от крепежните елементи от страната или страните, която(които) е(са) противоположна(и) на страната на удара. В резултат на изпитването не трябва да се получи протичане.

1.6. По желание на производителя всички изпитвания за устойчивост на удар могат да се провеждат на един резервоар или всяко изпитване може да се провежда на различен резервоар.

2. МЕХАНИЧНА ЯКОСТ

Резервоарът се изпитва при условията, посочени в точка 6.1 от настоящото правило, за херметичност и за устойчивост на деформация. Резервоарът и всички негови принадлежности се монтират на приспособление за изпитване по начин, който отговаря на начина на монтиране на превозното средство, за което е предназначен резервоарът, или да се монтират на самото превозно средство или на приспособление за изпитване, изготвено от секция от превозното средство. По искане на производителя и със съгласието на техническата служба резервоарът може да се изпита без използване на каквото и да е приспособление за изпитване. Като изпитвателна течност се използва вода с температура 326 K (53 °C) и резервоарът се напълва до пълната му вместимост. Резервоарът се подлага на относително вътрешно налягане, равно на два пъти работното налягане, но във всички случаи не по-малко от 30 kPa при температура 326 K ± 2 K (53 °C ± 2 °C) за период от пет часа. По време на изпитването резервоарът и неговите принадлежности не трябва да се пропукат или да протекат, но могат да получат трайни деформации.

3. ПРОПУСКЛИВОСТ НА ГОРИВО

3.1. Горивото, използвано за провеждане на изпитването за пропускливост на гориво, е или еталонното гориво, посочено в приложение 9 към Правило № 83, или предлагано на пазара първокачествено гориво. Ако резервоарът е предназначен единствено за монтиране на превозни средства с двигател със запалване чрез сгъстяване, той се напълва с дизелово гориво.

3.2. Преди изпитването резервоарът се напълва до 50 % от вместимостта си с изпитвателното гориво и се оставя, без да се затваря херметично, при температура на околната среда от 313 K ± 2 K (40 °C ± 2 °C), докато не се получи постоянна загуба на тегло за единица време, но в продължение на не повече от четири седмици (време за предварително съхранение).

3.3. След това резервоарът се изпразва и се напълва повторно с изпитвателно гориво до 50 % от вместимостта си, след което се затваря херметично и се съхранява при температура 313 K ± 2 K (40 °C ± 2 °C). Когато съдържанието на резервоара достигне изпитвателната температура, налягането се регулира. По време на изпитвателния период от осем последователни седмици се определя загубата на тегло поради дифузия. Максимално допустимата средна загуба на гориво е 20 g за 24 часа изпитвателно време.

3.4. Ако загубата поради дифузия надвишава посочената в точка 3.3 стойност, описаното в тази точка изпитване се провежда повторно върху същия резервоар, за да се определи загубата от дифузия при 296 K ± 2 K (23 °C ± 2 °C), но при непроменени други условия. Измерената по този начин загуба не трябва да надвишава 10 g за 24 часа.

4. УСТОЙЧИВОСТ НА ГОРИВО

След провеждане на посоченото в точка 3. изпитване, резервоарът трябва да продължава да отговаря на изискванията, посочени в точки 1. и 2.

5. ОГНЕУСТОЙЧИВОСТ

Резервоарът се подлага на следните изпитвания:

5.1. Резервоарът, монтиран по същия начин, както на превозното средство, се излага на пламък в продължение на две минути. Не трябва да има изтичане на течно гориво от резервоара.

5.2. Извършват се три изпитвания на различни резервоари, напълнени с гориво, както следва:

5.2.1. Ако резервоарът е проектиран за монтиране на превозни средства, които са оборудвани с двигател с принудително запалване или с двигател със запалване чрез сгъстяване, се провеждат три изпитвания с резервоари, напълнени с първокачествен бензин;

5.2.2. Ако резервоарът е проектиран единствено за монтиране на превозни средства, които са оборудвани с двигател със запалване чрез сгъстяване, се провеждат три изпитвания с резервоари, напълнени с дизелово гориво;

5.2.3. За всяко изпитване резервоарът и неговите принадлежности се монтират на приспособление за изпитване, което в максимална степен симулира действителните монтажни условия. Начинът, по който резервоарът се закрепва на приспособлението, трябва да отговаря на съответните спецификации за неговото монтиране. В случай на резервоари, предназначени за специфична употреба на превозното средство, трябва да се вземат под внимание частите на превозното средство, които предпазват резервоара и неговите принадлежности от излагане на пламък или които по някакъв начин оказват въздействие върху разпространението на пламъка, както и всички монтирани върху резервоара компоненти и пробки. По време на изпитването всички отвори трябва да бъдат затворени, но вентилационните системи трябва да продължат да функционират. Непосредствено преди изпитването резервоарът се напълва с указаното гориво до 50 % от вместимостта си.

5.3. Пламъкът, на който се излага резервоарът, трябва да се получи от изгарянето в корито на предлагано в търговската мрежа гориво за двигатели с принудително запалване (наричано по-долу „гориво“). Количеството гориво в коритото трябва да е достатъчно, за да позволи на пламъка, при условия на свободно горене, да гори по време на цялата процедура на изпитване.

5.4. Размерите на коритото се подбират така, че да осигурят излагането на пламъка на страничните стени на резервоара за гориво. Следователно коритото трябва да надвишава хоризонталната проекция на резервоара с най-малко 20 cm, но с не повече от 50 cm. Страничните стени на коритото не трябва да се издават с повече от 8 cm над нивото на горивото в началото на изпитването.

5.5. Напълненото с гориво корито се поставя под резервоара по такъв начин, че разстоянието между нивото на горивото в коритото и дъното на резервоара да отговаря на проектната височина на резервоара над пътната повърхност при маса на превозното средство в ненатоварено състояние (вж. точка 7.4). Или коритото, или приспособлението за изпитване, или и двете трябва да могат да се местят свободно.

5.6. По време на етап B от изпитването коритото се покрива с решетка, поставена на 3 cm ± 1 cm над нивото на горивото.

Решетката трябва да е изработена от огнеупорен материал, съгласно предписанието в допълнение 2. Между тухлите не трябва да има междина, като те трябва да са закрепени над коритото с гориво по такъв начин, че отворите в тухлите да не бъдат запушени. Дължината и ширината на рамката трябва да е с 2 cm до 4 cm по-малка от вътрешните размери на коритото, така че да има междина от 1 cm до 2 cm между рамката и стената на коритото, която да позволява вентилиране.

5.7. Когато изпитванията се провеждат на открито, трябва да се осигури достатъчна защита от вятър, а скоростта на вятъра на нивото на коритото с гориво не трябва да надвишава 2,5 km/h. Преди изпитването решетката трябва да се загрее до 308 K ± 5 K (35 °C ± 5 °C). Огнеупорните тухли могат да се навлажняват между изпитванията, за да се гарантират еднакви условия при всяко от изпитванията.

5.8. Изпитването включва четири етапа (вж. допълнение 1).

5.8.1. Етап A: Предварително подгряване (фигура 1)

Горивото в коритото се запалва на разстояние най-малко 3 m от резервоара, който се изпитва. След предварително подгряване в продължение на 60 секунди коритото се поставя под резервоара.

5.8.2. Етап Б: Пряко излагане на пламък (фигура 2)

Резервоарът се излага на пламъка от свободно горящото гориво в продължение на 60 секунди.

5.8.3. Етап B: Непряко излагане на пламък (фигура 3)

Веднага след приключване на етап Б решетката се поставя между горящото корито и резервоара. Резервоарът се излага на така намаления пламък в продължение на още 60 секунди.

5.8.4. Етап Г: Край на изпитването (фигура 4)

Покритото с решетката горящо корито се връща в първоначалното си положение (етап A). Ако при приключване на изпитването резервоарът се е запалил, огънят трябва незабавно да се изгаси.

5.9. Резултатите от изпитването се приемат за удовлетворителни, ако от резервоара няма изтичане на течно гориво.

6. УСТОЙЧИВОСТ НА ВИСОКИ ТЕМПЕРАТУРИ

6.1. Приспособлението, използвано за изпитването, трябва да възпроизвежда начина на монтиране на резервоара на превозното средство, включително начина на функциониране на вентилационния отвор на резервоара.

6.2. Резервоарът, напълнен до 50 % от вместимостта си с вода с температура 293 K (20 °C), се излага на температура на околната среда от 368 K ± 2 K (95 °C ± 2 °C) в продължение на един час.

6.3. Резултатите от изпитването се приемат за удовлетворителни, ако след изпитването от резервоара няма изтичане или ако той не е сериозно деформиран.

7. МАРКИРОВКИ НА РЕЗЕРВОАРА ЗА ГОРИВО

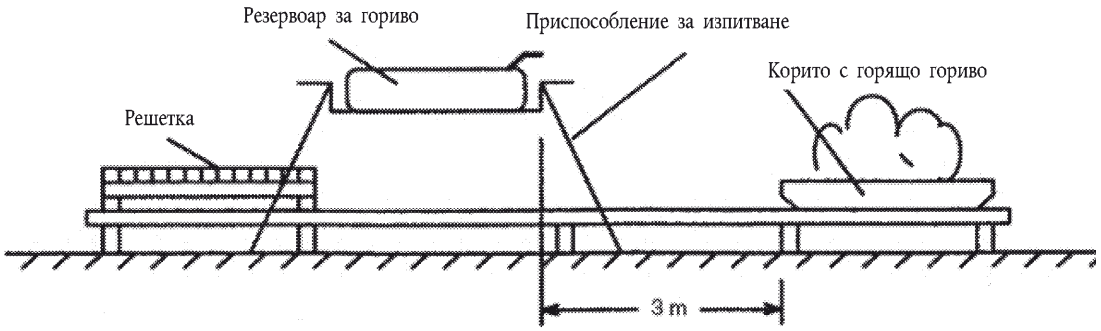
Търговското наименование или марка трябва да са обозначени върху резервоара; това обозначение трябва да е незаличимо, ясно и четливо върху резервоара, когато той е монтиран на превозното средство.

Допълнение 1

ИЗПИТВАНЕ ЗА УСТОЙЧИВОСТ НА ОГЪН

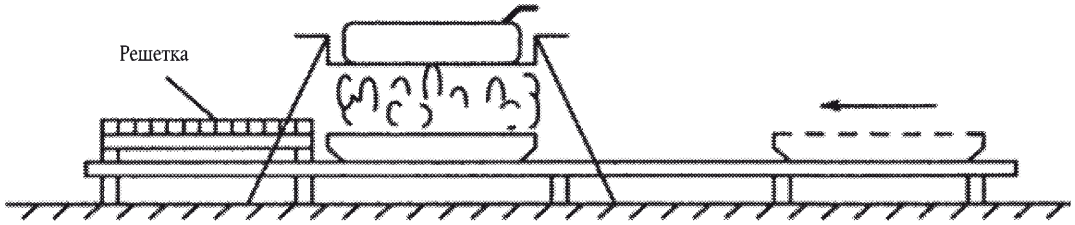
Фигура 1

Етап А: Предварително подгряване

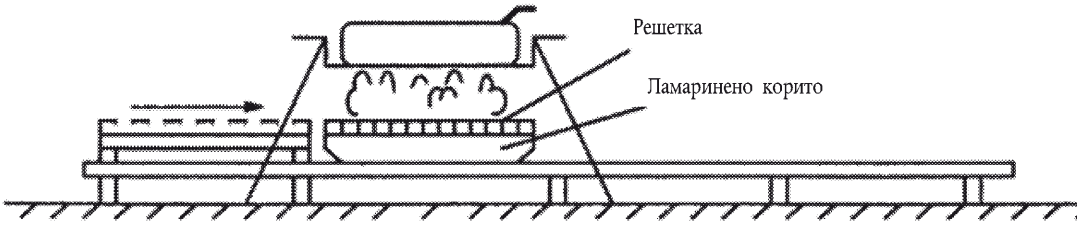
Фигура 2

Етап Б: Пряко излагане на пламък

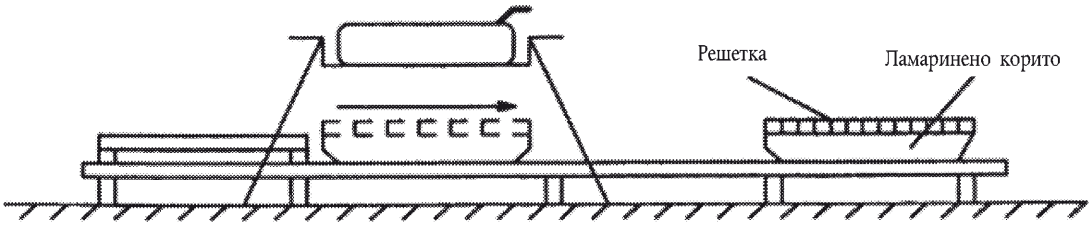
Фигура 3

Етап В: Непряко излагане на пламък

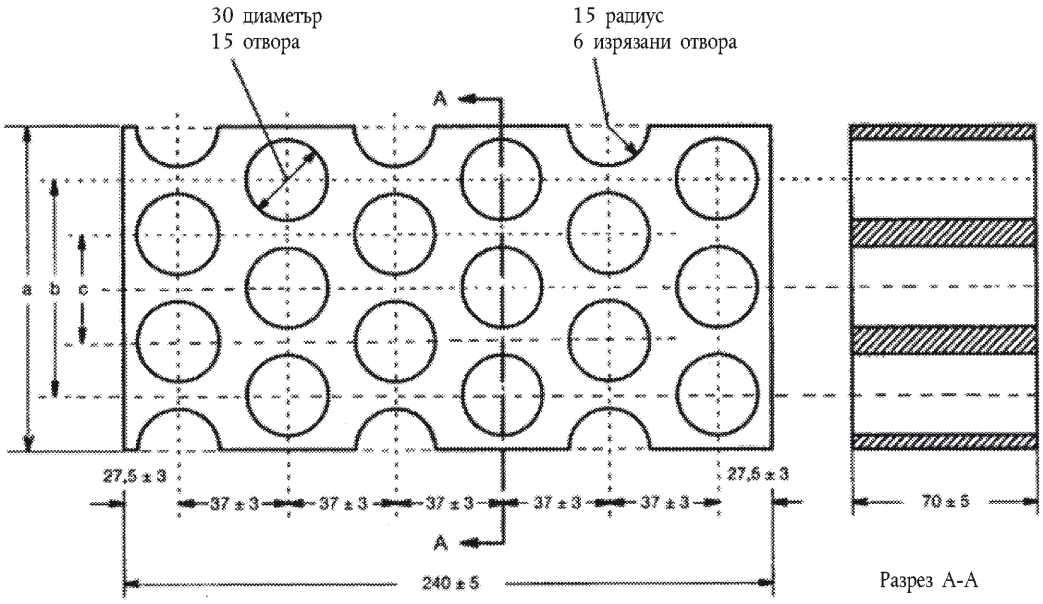
Фигура 4

Етап Г: Край на изпитването

Допълнение 2

РАЗМЕРИ И ТЕХНИЧЕСКИ ДАННИ НА ОГНЕУПОРНИТЕ ТУХЛИ

(Размерите са в mm)

Огнеустойчивост	(Конус на Зегер) SK 30
Съдържание на Al_2O_3	30—33 %
Открита порестост (P_o)	20—22 % vol.
Плътност	1 900—2 000 kg/m^3
Ефективна площ на отворите	44,18 %